

مقایسه ارزش تشخیصی CT هلیکال با روش‌های معمول تشخیص (IVP و پیلوگرافی رتروگرا) در بیماران مبتلا به درد حاد پهلو با یافته‌های غیر تشخیصی در KUB و سونوگرافی

دکتر محمدرضا محمدی فلاح^۱، دکتر منصور علیزاده^۲، دکتر سروش تقی پور بازرگانی^۳،
دکتر امیرحسین شرفی^۴، دکتر محمد افشاریان^۵، دکتر باقر برادران صفا^۶

تاریخ دریافت ۸۶/۳/۲۳ تاریخ پذیرش ۸۶/۸/۳۰

چکیده

مقدمه: هدف از این مقاله، مقایسه CT هلیکال با روش‌های متداول بررسی (IVP و در موارد لزوم پیلوگرافی رتروگرا) در بیماران مبتلا به درد حاد پهلو است که یافته‌های مشکوکی در KUB و سونوگرافی دارند.

موارد و روش کار: ۳۲ بیمار در طی بررسی ۵ ماهه که با درد حاد پهلو به اورژانس مرکز مراجعه کرده و در KUB و اولتراسونوگرافی دارای یافته‌های غیر تشخیصی بودند، انتخاب شدند. تمامی این ۳۲ نفر تحت بررسی با روش‌های متداول تشخیصی (IVP و در صورت لزوم پیلوگرافی رتروگرا) و نیز CT هلیکال بدون ماده حاجب تزریقی یا خوراکی قرار گرفتند. نتایج توسط یک رادیولوژیست و یک ارولوژیست مطالعه و تحلیل شد. نتیجه مثبت سی تی اسکن در صورت مشاهده سنگ به علاوه وجود علائم ثانویه ثبت می‌شد. در صورت مثبت بودن علائم ثانویه ولی عدم مشاهده سنگ، نتیجه منفی قلمداد می‌شد. اگر پاتولوژی دیگری که می‌توانست موجب درد حاد پهلو شود نیز در بررسی مشخص می‌شد (از جمله UPJO، تومور و تنگی حالب)، باز هم به عنوان نتیجه مثبت در نظر گرفته می‌شد.

نتایج: از ۳۲ بیمار مذکور، ۲۵ نفر برای مطالعه انتخاب شدند (در ۷ بیمار هیچ یافته پاتولوژیک دال بر وجود سنگ یا سایر علل درد پهلو یافت نشد و چون معیار طلایی ما (نتیجه جراحی یا دفع سنگ) قابل دسترسی نبود، این افراد از مطالعه خارج شدند). از ۲۵ بیمار باقیمانده، ۵ نفر پاتولوژی غیر از سنگ داشتند (یک مورد تنگی حالب به علاوه پولیپ و چهار مورد UPJO) CT هلیکال در تمامی ۲۵ مورد توانست پاتولوژی را به درستی تشخیص دهد. در یک مورد، مطالعه با استفاده از کنتراست خوراکی و وریدی دنبال شد.

نتیجه‌گیری: CT هلیکال در مقایسه با روش‌های متداول دیگر، در تشخیص سنگ‌های لوسنت و سایر علل درد حاد پهلو دقیق‌تر است. از CT هلیکال می‌توان برای قطعیت عدم وجود پاتولوژی دستگاه ادراری در درد حاد پهلو نیز استفاده کرد. در مواقعی که درد حاد پهلو به عللی غیر از سنگ دستگاه ادراری باشد، استفاده از CT هلیکال با ماده حاجب خوراکی و وریدی بر دقت تشخیص می‌افزاید. در مواردی که بیمار کنترانیدیکاسیونی برای دریافت ماده حاجب داشته باشد، CT هلیکال (بدون کنتراست) ارزش دو چندان پیدا می‌کند، ما پیشنهاد می‌کنیم جهت بررسی موارد با KUB و سونوگرافی مشکوک، قدم بعدی استفاده از CT هلیکال بدون ماده حاجب باشد.

کلید واژگان: سی اسکن هلیکال، درد حاد پهلو، دقت تشخیصی، بیماری سنگ دستگاه ادراری

مجله پزشکی ارومیه، سال نوزدهم، شماره دوم، ص ۱۵۴-۱۴۹، تابستان ۱۳۸۷

آدرس مکاتبه: بیمارستان امام خمینی (ره) ارومیه، بخش پیوند، تلفن ۰۹۱۴۱۴۱۷۵۵۵

E-mail: mrmf222tir@msn.com

^۱ دانشیار ارولوژی - فلوشیپ پیوند کلیه دانشگاه علوم پزشکی ارومیه (نویسنده مسئول)

^۲ استادیار ارولوژی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه

^۳ دستیار ارشد ارولوژی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه

^۴ دستیار ارولوژی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه

^۵ متخصص ارولوژی

^۶ متخصص رادیولوژی

مقدمه

سنگ‌ها یکی از اختلالات شایع دستگاه ادراری هستند. پیش از به وجود آمدن CT هلیکال، بیماران مبتلا به درد پهلو و هماچوری، با رادیوگرافی ساده شکم (KUB) و IVP تحت بررسی قرار می‌گرفتند که عمدتاً نیز حساسیت تشخیص مناسبی نداشتند. در موارد نیاز به تزریق مواد حاجب داخل وریدی در IVP نیز عوارض بعضاً جدی چون حساسیت به مواد حاجب (کنتراست) روی می‌دهد (۱-۳) نشان داده شده که دقت تشخیص CT هلیکال برابر و یا بیشتر از IVU می‌باشد (۴،۵).

در حقیقت بایستی پذیرفت که CT هلیکال به صورت چشمگیری تشخیص سنگ‌ها و پاتولوژی‌های منجر به درد حاد پهلو را که قبلاً براساس روش‌های متداول (KUB و سونوگرافی و IVP و پیلوگرافی رتروگراد) صورت می‌گرفته، متحول کرده است (۶).

در این بررسی، ما دقت تشخیصی سی‌تی اسکن هلیکال و IVP را در بیماران دچار درد حاد پهلو با یافته‌های غیر تشخیصی KUB و سونوگرافی بررسی و مقایسه کرده‌ایم و سعی کردیم با توجه به دقت تشخیص و هزینه‌های هر یک از این روش‌های تشخیصی، بهترین را جهت بررسی بیماران در سرویس‌های درمانی ایران پیشنهاد کنیم.

مواد و روش کار

تمامی بیمارانی که با درد حاد پهلو به اورژانس بیمارستان امام خمینی مراجعه کرده بودند، پس از اخذ شرح حال و معاینه بالینی و انجام آزمایش کامل ادرار، در صورت حصول شرایط در دسته درد حاد با منشاء کلیوی (رنال کولیک) قرار گرفته، به وسیله KUB و اولتراسونوگرافی تحت بررسی قرار می‌گرفتند. در صورتی که این دو روش تشخیصی، شواهد کافی جهت تشخیص علت درد در اختیار قرار می‌داد، بیماران فقط تحت درمان قرار گرفته، جهت مطالعه انتخاب نمی‌شدند. در غیر این صورت بیمارانی که یافته‌های غیرتشخیصی در KUB و اولتراسونوگرافی داشته‌اند، تحت IVP (و در صورت لزوم پیلوگرافی رتروگراد) و همچنین CT هلیکال قرار می‌گرفتند. منظور از یافته‌های غیرتشخیصی برای درد حاد پهلو مرتبط با بیماری ارولوژیک از لحاظ سونوگرافی و KUB، عدم مشاهده سنگ واضح همراه با علایم انسداد (هیدروپرونفروز) در لگنچه و یا حالب می‌باشد.

در صورت وجود علایم ثانویه (هیدروپرونفروز صرف) باز هم غیرتشخیصی در نظر گرفته می‌شد، مگر با KUB هم‌زمان وجود سنگ در مسیر حالب تایید می‌شد.

یافته‌های غیرتشخیصی در KUB نیز به صورت عدم دانسیته مشخص در مسیر حالب، عدم آمادگی کافی روده‌ای و پرگازی

شدید به طوری که تصاویر سنگ را پنهان کند، با در نظرگیری موارد مثبت کاذب (هم‌چون فلبولیت و آرتفکت‌ها) و یا عدم هماهنگی علایم بالینی با محل دانسیته مشخص شده و یا عدم تایید علایم توسط سونوگرافی هم‌زمان است. پس از انجام مراحل تشخیصی، گروهی از بیماران برحسب نیاز تحت عمل جراحی قرار گرفته و پاتولوژی (سنگ) از آنها به دست آمد و تعدادی نیز تحت درمان دارویی قرار گرفتند و سنگ را دفع نمودند. این دو شیوه بدست آوردن پاتولوژی نهایی (جراحی و دفع سنگ) به عنوان معیار طلایی (Gold standard) جهت وجود سنگ در نظر گرفته شده، حساسیت و ویژگی هر کدام از تست‌ها با این معیار طلایی سنجیده شد. برای انجام IVP از ماده حاجب با دوز ۱ mg/kg استفاده شد. در مورد CT هلیکال نیز از دستگاه Toshiba نوع X-vision و Version-4 مدل ۱۹۹۴ موجود در بیمارستان امام خمینی استفاده شد.

در طی ۵ ماه بررسی از ابتدای سال ۱۳۸۱، ۳۲ بیمار که نتایج مشکوک و غیرتشخیصی در KUB و سونوگرافی داشتند، تحت بررسی با IVP (و یا پیلوگرافی رتروگراد) به علاوه CT هلیکال قرار گرفتند. با توجه به انجام CT اسکن هلیکال (دوز تشعشع ۸/۰ mSV) در تمامی بیماران مورد مطالعه، که دوز تشعشع آن پنج برابر KUB (با دوز تشعشع برابر ۱/۵ mSV) یا دو برابر IVP (دوز تشعشع ۴/۵ mSV) است، انجام IVP علاوه بر CT هلیکال تشعشع افزونی به بیمار تحمیل نمی‌کرد، با این حال جهت رعایت ملاحظات اخلاقی، از بیماران رضایت آگاهانه جهت انجام مطالعه اخذ شد. تمامی نتایج توسط یک متخصص رادیولوژی و یک متخصص ارولوژی تفسیر شد.

نتایج مثبت در CT هلیکال به صورت مشاهده سنگ به علاوه وجود علایم ثانویه آن قلمداد می‌شد. در صورت وجود پاتولوژی مشخص دیگری که می‌توانست موجب درد حاد پهلو شود نیز نتیجه مثبت درج می‌شد. حساسیت هر کدام از روش‌ها (IVP±پیلوگرافی رتروگراد و نیز CT هلیکال) در مقابل معیار طلایی سنجیده و در نهایت با هم مقایسه گردید.

نتایج

از بین ۳۲ بیمار مورد بررسی، در هفت بیمار هیچ گونه یافته‌ای مبنی بر سنگ یا پاتولوژی دیگر یافت نشد (معیار طلایی وجود نداشت) و لذا این بیماران از مطالعه کنار گذاشته شدند؛ اگر چه نتایج IVP، پیلوگرافی رتروگراد و CT هلیکال نیز در تمامی این بیماران منفی بود.

از ۲۵ بیمار باقی مانده که برای مطالعه انتخاب شدند، ۵ نفر دارای پاتولوژی غیر از سنگ ادراری بودند. یک نفر دچار تنگی ناشی از

بود ولیکن حساسیت IVP و پیلوگرافی رتروگراد در مورد سنگ ۷۰٪ و در موارد غیرسنگ ۱۰۰٪ بود (به طور میانگین حدود ۷۶٪)، بررسی ویژگی تست به علت ثابت بودن پاسخ CT هلیکال در تمامی موارد امکان پذیر نبود. نتایج مذکور، با جزئیات دقیق در جداول شماره یک تا سه آورده شده اند.

هزینه CT هلیکال این مرکز از تمامی روش‌های تشخیصی دیگر بیشتر بود. لیست هزینه این روش‌ها در جدول زیر آورده شده، و چنانچه مشاهده می‌کنید هزینه CT حتی از مجموع ۴ مورد دیگر به عنوان مطالعه اولیه (یعنی KUB + اولترا سونوگرافی + IVP + پیلوگرافی رتروگراد) بیشتر بوده است.

پولیپ حالب و چهار نفر دیگر مبتلا به UPJO بودند که تمامی موارد تحت عمل جراحی و تایید تشخیص قرار گرفتند. اگر چه روش IVP (پیلوگرافی رتروگراد) توانست پنج مورد اتیولوژی غیرسنگ را تشخیص بدهد ولی شش مورد از اتیولوژی‌های سنگ را مشخص نمود و در کل از ۲۵ بیمار، شش نفر با این دو شیوه به تشخیص قطعی نرسیدند.

از سوی دیگر آمار ما مؤید قطعی بودن تشخیص CT هلیکال در هر دو اتیولوژی می‌باشد؛ به طوری که CT هلیکال در ۱۰۰٪ مورد تشخیص قطعی را مطرح نمود اگرچه در یک مورد CT هلیکال با افزودن ماده حاجب تزریقی به انجام رسید (تنگی حالب + پولیپ حالب). حساسیت CT هلیکال در موارد سنگ و غیرسنگ ۱۰۰٪

آزمون	KUB	سونوگرافی	IVP	پیلوگرافی رتروگراد	CT هلیکال
بهای آزمون (ریال)	۱۶/۸۰۰	۳۷/۳۰۰	۷۳/۲۰۰	۲۶/۸۰۰	۳۰۰/۰۰۰

جدول شماره (۱)

			Heliical CT Positive	Totall
I.V.P & RGU	negative	Count	6	6
		% within I.V.P & RGU	100.0%	100.0%
		% within helical CT	24.0%	240%
	Positive	Count	19	19
		% within I.V.P & RGU	100.0%	100.0%
		% within helical CT	76.0%	76.0%
Total		Count	25	25
		% within I.V.P & RGU	100.0%	100.0%
		% within helical CT	100.0%	100.0%

جدول شماره (۲)

			I.V.P & RGU		Totall
			Negative	Positive	
Etiology	Stone	Count	6	14	20
		% within etiology	30.0%	70.0%	100.0%
		% within I.V.P & RGU	100.0%	73.7%	80.0%
	UPJS & US	Count	--	5	5
		% within etiology		100.0%	100.0%
		% within I.V.P & RGU		26.3%	26.3%
Total		Count	6	19	25
		% within etiology	30.0%	76.0%	100.0%
		% within I.V.P & RGU	100.0%	100.0%	100.0%

جدول شماره (۳)

	Value	95% Confidence	
		Lower	Upper
For cohort I,V.P& RGU= positive N of	700	0525	0933
Valid cases	25		

بحث و نتیجه‌گیری

در بررسی انجام شده، دقت و حساسیت CT هلیکال در تشخیص علل درد حد پهلو، ۱۰۰٪ بوده است حال آنکه در مطالعات مشابه، ۹۶٪ بدست آمده است (۷). این حساسیت بیشتر، شاید ناشی از نحوه انتخاب بیماران برای این مطالعه باشد (۸، ۹-۷-۲). در این مطالعه، تمامی نتایج حاصل از CT و IVP توسط یک رادیولوژیست مجرب و یک ارولوژیست تفسیر شده است. البته سی‌تی اسکن بدون تزریق ماده حاجب نیز علی‌رغم انتخابی بودن، خود با محدودیت‌هایی در تشخیص مواجه است. گروهی از سنگ‌ها که ناشی از مصرف ایندیناونیز یکی از داروهای مهار کننده پروتئاز مورد استفاده در عفونت HIV هستند، حتی در سی‌تی اسکن بدون کنتراست نیز دیده نمی‌شوند. گاهی اوقات افتراق سنگ از فلبولیت در سی‌تی اسکن دشوار می‌شود. در این موارد، عدم وجود علائم ثانویه سنگ (مهمترین) و عدم وجود غلایم التهابی بافت اطراف کلیسیفیکاسیون (tissue rim sign) بیشتر به نفع وجود فلبولیت خواهد بود. گاهی اوقات علامت "ستاره دنباله دار" (cometail) به صورت کلیسیفیکاسیون مروری است که از یک ناحیه آن یک خط کلیسیفیکاسیون خارج شده و به صورت محیطی ادامه یافته است، و حاکی از وجود فلبولیت است (۱۳).

گاهی ممکن است سنگ حالب غیر انسدادی باشد. از سوی دیگر بسیاری بیماران در موارد حد درد و مراحل اولیه انسداد مراجعه می‌کنند که در صورت انجام CT اورژانس، ممکن است هیدرونفروز به میزان جزئی موجود بوده یا فاقد آن باشد.

و در نهایت در صورت مشاهده هیدروپورترونفروز یک طرفه بدون هرگونه دانسیته سنگ در CT هلیکال، ممکن است تشخیص دفع اخیر سنگ همراه با ادم باقیمانده در UVJ مطرح شود (۱۳).

چنانچه ذکر شده، در مجموع یک بیمار نیاز به تزریق ماده حاجب در CT هلیکال جهت تشخیص صحیح پیدا کرد که در این مورد نیز با استاندارد طلایی (پاتولوژی حاصل از جراحی) تایید شد. اندازه سنگ در سی‌تی اسکن، ملاک جهت تصمیم‌گیری جراحی یا تحت نظر گرفتن بیماران بود (۱۰).

نکته قابل توجه آن است که CT هلیکال در هر پنج مورد پاتولوژی غیر سنگ توانست عارضه را به درستی تشخیص دهد. در موارد پاتولوژی سنگ، علائم ثانویه سنگ نیز مورد بررسی قرار گرفت، که

شامل هیدرونفروز، هیدرواورتر و مخطط شده دور حالب (Stranding) بوده است (۱۱). با توجه به سطح خدمات تشخیصی و درمانی در مملکت ما، بیماران دچار درد حد پهلو در مرحله اول با KUB و سونوگرافی بررسی می‌شوند. از آنجا که ۸۰-۹۰٪ سنگ‌های ادراری حالب هستند، به نظر می‌رسد KUB روش معقولی جهت آغاز ارزیابی‌های درد رنال کولیک حاد حداقل در موارد کمبود امکانات باشد. محدودیت‌های عمده به صورت عدم آمادگی روده‌ای و محو شدن سنگ‌های کوچک توسط گاز روده‌ها، مخفی شدن سنگ در اثر دانسیته‌های استخوانی دیگر هم‌چون دنده‌ها و استخوان‌های لگن و نیز کلیسیفیکاسیون‌های دیگر حفره شکم که با سنگ اشتباه می‌شوند، می‌باشد. البته کلیشه‌های مایل می‌توانند تا حدودی کمک کننده باشند (۱۴).

اولتراسونوگرافی روشی است ارزان، غیرتهاجمی و در دسترس که با توجه به حساسیت خوب آن از دیرباز در تشخیص سنگ‌های ادراری و موارد رنال کولیک به کار می‌رفته است. سنگ‌های غیراوپاک در سونوگرافی تشخیص داده شده و از سایر علل درد حد هم‌چون لخته افتراق داده می‌شوند، انسداد موجود در سیستم ادراری، از لحاظ شدت و محل انسداد و هیدرونفروز حاصل از آن، به بهترین شکل در سونوگرافی تشخیص داده می‌شود. سونوگرافی از فوران ادرار (jet) محل حالب در مثانه، به طور معکوس با درجه انسداد حالبی مرتبط است (۱۴). مسأله مهم که هدف اصلی این مطالعه بوده، یافتن روشی مناسب و مقرون به صرفه جهت تشخیص دقیق مواردی است که یافته‌های KUB و سونوگرافی مبهم و غیرتشخیصی است. چنانچه از نتایج این مطالعه و نیز سایر بررسی‌ها استنباط می‌شود، IVP نمی‌تواند به عنوان استاندارد طلایی و گام تشخیص اصلی در موارد فوق مطرح شود. در مقابل، CT هلیکال یک روش تشخیصی بسیار خوب و دقیق بوده، جایگزین مناسب برای IVP به عنوان استاندارد طلایی در بررسی درد حد پهلو با شرایط ویژه باشد (۱۰-۱۲). در مجموع و با توجه به نتایج مطالعات متعدد و مدارک با سطح اعتبار بالا، به جرات می‌توان گفت که CT هلیکال مزایای متعددی نسبت به IVP، سونوگرافی و KUB در تشخیص علل درد حد پهلو داشته، در بیشتر مراکز دنیا جایگزین روش‌های فوق در تشخیص سنگ‌های ادراری و سایر پاتولوژی‌های منجر به درد حد پهلو شده

تشخیص قطعی، در مراکزی که امکان CT هلیکال وجود دارد، به عنوان قدم تشخیص بعدی و نهایی انجام شود. البته این بدان معنی نیست که استفاده از KUB و اولتراسونوگرافی روشی ارجح بر CT هلیکال است، بلکه چنانچه ذکر شد، با توجه به محدودیت منابع و بالا بودن نسبی هزینه‌ها، برای افرادی که توانایی مالی ندارند ابتدا از آن روش‌ها استفاده می‌گردد. با بهبود وضعیت بیمه درمانی در کشور و ایجاد شرکت‌های خصوصی بیمه با پوشش تقریباً کامل افراد، هزینه‌های نقدی جهت انجام اقدامات اورژانس تشخیصی و درمانی بسیار ناچیز شده، انجام روش‌هایی همچون CT هلیکال نیز مقرون به صرفه خواهد بود.

این روش، نه تنها باعث کاهش هزینه‌های کلی بررسی رادیولوژیک خواهد شد، بلکه با سرعت بخشیدن به تشخیص و درمان بیماران، موجب کاهش زمان بهبودی و از کار افتادگی بیماران می‌شود.

است (۱۳). چرا که علاوه بر داشتن دقت فوق العاده بالا، قادر به تشخیص محل دقیق سنگ و اندازه دقیق سنگ (جهت تصمیم‌گیری برای عمل جراحی و نوع عمل) بوده، امکان انجام سریع‌تر نسبت به IVP و یا حتی سونوگرافی، عدم نیاز به تزریق ماده حاجب، امکان تشخیص سایر علل منجر به درد حاد پهلو و امکان تشخیص سایر پاتولوژی‌های شکمی تقلید کننده درد سنگ کلیه را فراهم می‌آورد. در مواردی چند، از جمله موارد اورژانس مانند سنگ‌های دو طرفه انسدادی، سنگ‌های رادیولوسنت و نیز در موارد حساسیت به ماده حاجب نیز CT هلیکال روش انتخابی تشخیص است (۶).

در مجموع، با توجه به هزینه‌های شیوه‌های تشخیص مطرح شده، بهتر است فعلاً روش معمول تشخیص در مملکت ما بعمل آید (KUB و سونوگرافی) و در صورت کافی نبودن این موارد و عدم

References:

1. Mutgi A, Williams JW, Nettleman M. Utility of the plain abdominal roentgenogram. *Arch Intern Med* 1991; 151: 1569-92.
2. Katz DS, Lane MJ, Sommer FG. Unenhanced Helical ureteral CT of stones incidence of associated urinary tract findings. *Am J Roentgenol* 1996; 166(6): 1319-22.
3. Smith RC, Rosenfield AT, Choe KA, Essenmacher KR, Verga M, Glickman MG, et al. Acute flank pain: comparison of Non-contrast-enhanced CT and intravenous urography. *J Radiol* 1995; 194(3): 789-99.
4. Menon M, Parulkar B, Drach G. Urinary lithiasis: etiology, diagnosis and medical management. In: Walsh PC, Vaughan ED, Retik AB, Wein A, Editors. *Campbells' urology*. Philadelphia: W.B Saunders; 1998. P. 2661-733.
5. Smith RC, Verga M, McCarthy S, Rosenfield AT. Diagnosis of acute flank pain; value of unenhanced helical CT. *Am J Roentgenol* 1996; 166(1): 67-101.
6. Fieldiny JR, Silverman SG, Rabin JD. Clinical evaluation Helial CT of the urinary tract. *Am J Roentgenol* 1999; 172(5): 199-206.
7. Chen MY, Zagoria RJ, Saunders HS. Trends in the use of unenhanced Helical CT for acute urinary colic. *Am J Roentgenol* 1999; 173(6): 144-50.
8. Dalrymple NC, Verga M, Anderson KR, Bove P, Covey AM, Rosenfield AT, et al. The value in the management of acute flank pain. *J Urol* 1998; 159:735-90.
9. Greenwell TJ, Woodhams S, Denton ERM, Mackenzie A, Rankin SC, Popert R. One year's clinical experience with unenhanced spiral computerized tomography for the assessment of acute loin pain suggestive of renal colic. *Br J Urol Int* 2000; 28: 632-6.
10. Spencer BA, Spencer BA, Wood BJ, Dretler SP. Helical CT ureteral colic. *Urol Clin North Am* 2000; 27 (2): 231-41.
11. Smith RC, Verga M, Dalrymple N, McCarthy S, Rosenfield AT. Acute ureteral obstruction: value of secondary signs of helical unenhanced CT. *Am J Roentgenol* 1996; 167: 1109-13.
12. Fielding JR, Fox LA, Heller H, Seltzer SE, Tempany CM, Silverman SG, et al. Spiral CT in the evaluation of flank pain: overall accuracy and feature analysis *J Comput Assist Tomogr* 1997; 21: 635-8.

13. Zagoria RJ. Genitourinary radiology: the requisites. 2nd Ed. Mosby: St. Louis; 2004. P. 187-91.

14. Dunnick N, Sandler M. Textbook of uro radiology: 3rd Ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2001. P. 186- 90.